

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/2836/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124454650
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124454650.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35724803, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53255739, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 2.091,46 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Janou Dobiašovou, so sídlom exekútorského úradu E. F. XXXX/XX, XXX XX G., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 74,40 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.12.2024 domáhal od povinného vymoženiu 2.091,46 Eur s prísl. a to na základe exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Senica, sp.zn. 11C/37/2012 zo dňa 23.04.2012.

2. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súd dňa 14.01.2025 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Janu Dobiašovú, so sídlom exekútorského úradu A. Dubčeka 3558/78, 908 51 Holíč.

3. Povinný podal v zákonnej lehote u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že povinný ako spotrebiteľ uzatvoril Zmluvu o spotrebnom úvere č. 525249 dňa 13.03.2006, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver, ktorý je však podľa jeho názoru bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že mu nebol poskytnutý úver vo výške 100.000,- SK ale vo výške zníženej o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2.000,- SK, teda v sume 98.000,- SK. Ročná percentuálna miera nákladov pri poskytnutí úveru vo výške 98.000,- SK, počte splátok vo výške 59 a výške mesačnej splátky 2.277,- SK, tak nemôže byť vo výške uvedenej v Zmluve o spotrebnom úvere, teda vo výške 13,69 % v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014. Ďalej uviedol, že oprávnený nie je veriteľom zo Zmluvy o spotrebnom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou ĽUDOVÁ BANKA, a.s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17321123, a to z dôvodu, že dojednanie o možnosti veriteľa požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nebolo v Zmluve o spotrebnom úvere bez akýchkoľvek pochyb dohodnuté a tiež, že postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na oprávneného je v rozpore so zákonom. Povinný zastáva tento názor pre zjavný rozpor s ustanovením § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe,

a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd exekúciu zastavil.

4. K uvedenému podaniu sa vyjadril aj oprávnený, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasil, pričom uviedol, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz spochybujúci vymáhaný nárok. Predmetom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je to, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Zároveň si voči povinnému uplatnil aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za vypracovanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

11. Súd preskúmal návrh povinného spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že je nedôvodný. Povinný vo svojom podaní namietal, že s právnym predchodcom oprávneného uzavrel Zmluvu o spotrebnom úvere, na základe ktorej mu mali byť poskytnuté peňažné prostriedky vo výške

100.000,- SK, avšak v skutočnosti obdržal len sumu 98.000,- Sk a ročná percentuálna miera nákladov tak nemôže byť vo výške uvedenej v zmluve, t.j. vo výške 13,69 %, na základe čoho sa podľa jeho názoru považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Táto skutočnosť však v žiadnom prípade nezakladá dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie a to z dôvodu, že nastala ešte pred samotným vydaním exekučného titulu a tak pre prebiehajúce exekučné konanie už nemá žiadnu relevanciu. Súd poukazuje na to, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom predmetom takéhoto návrhu môže byť skutočnosť hmotného aj procesného práva, ktoré však zásadne nastali až po vydaní exekučného titulu. Exekučné konanie je špecifické tým, že sa v ňom nepreskúvajú okolnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania a ktoré nastali ešte pred samotným vydaním exekučného titulu. Exekučný súd je pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený skúmať iba to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. Rozsah prieskumnej činnosti súdu je teda obmedzený a exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať ani prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia.

12. Určitú výnimku z uvedenej zásady ustanovuje § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý síce dáva exekučnému súdu možnosť preskúmať aj právoplatne judikovaný nárok, ktorý vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy, avšak vždy len z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok a iba v prípade, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom túto neprijateľnosť nebolo možné namietať alebo preskúmať. Rozsah prieskumu exekučného titulu vydaného v spotrebiteľskom spore zo strany exekučného súdu tak ako je vymedzený v uvedenom ustanovení je preto na rozdiel od základného súdneho konania značne limitovaný. Povinný tak nemôže v exekučnom konaní uplatňovať všetky hmotnoprávne a formálno-právne námietky, ktoré mohol a mal v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. Exekučný súd je tak v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia oprávnený preskúmať len neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré mali priamy vplyv na vymáhaný nárok a nie jeho samotný hmotnoprávny základ a skutkové okolnosti prípadu ako je aj skutočnosť, či povinnému bol poskytnutý úver v dohodnutej výške. Povinný mal po doručení súdneho rozhodnutia možnosť túto námietku, ako aj námietku neplatného zosplatnenia úveru a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uplatniť prostredníctvom odporu proti platobnému rozkazu, čo však neurobil a v konaní zostal pasívny, čím stratil možnosť akokoľvek spochybňovať existenciu vymáhaného nároku do budúcnosti. Povinný nekonal v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „právo patrí bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou a tak je následne povinný znášať následky, ktoré mu z takéhoto správania vyplynuli.

13. Neposkytnutie úveru v dohodnutej výške, nesprávny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov či absencia zmluvného dojednaní o možnosti veriteľa požadovať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky a následné neplatné postúpenie nároku na oprávneného, nemožno v žiadnom prípade subsumovať pod pojem „neprijateľné zmluvné podmienky“, ale ide len o okolnosti dodržania či nedodržania zmluvných a zákonných ustanovení, pričom tieto otázky nespádajú do pôsobnosti exekučného súdu, ktorého právomoc je oklieštená už spomenutým ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku. Exekučný súd rovnako poukazuje na to, že tieto právne závery sú plne v súlade s ustálenou súdnou praxou ako aj judikatúrou Ústavného súdu SR.

14. Vzhľadom na uvedené preto súd o návrhu povinného rozhodol tak, že ho v celom rozsahu zamietol.

15. Podľa § 199a ods. 1,2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

17. Podľa § 199d ods. 1,2 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

18. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. O trovách oprávneného rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že mu priznal ich náhradu ako procesne úspešnej strane vo výške 74,40 Eur za jeden polovičný úkon právnej služby vrátane režijného paušálu a DPH. Po právoplatnosti rozhodnutia budú tieto trovy vymáhané na základe dodatku k povereniu pre súdneho exekútora. O trovách povinného súd nerozhodoval, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.